

אנטק

יאנוש קורצ'אק, כתבים ה', עמ' 373
תרגום: אורי אורלב

פעם עמדתי ליד חלון ראווה של חנות ספרים ושמעתי את השליחה הזאת:

- תכנס, אנטק, ותשאל כמה עולה הספר הזה – אמרה ולדה בבת שמונה, שהיתה לבושה בבגדים של ילדים עניים מאוד.
- אבל אין לי כסף – ענה הילד.
- אין דבר, אנטק. פשנחסד, נקנה לנו את הספר, ובימים נדע כמה הוא עולה.

שאלתי את הילדים:

- איך ספר כל כך מוצא חן בעיניכם?
- הנה זה: "הגבורים הקטנים" – אמרה הילדה.
- טוב, אם כן, אני אקנה את הספר הזה ואתן לכם אותו עכשיו. וכאשר תחסכו די כסף, תחליטו לי כמה שזה עליה. מסכימים?
- אבל אני לא יודע איפה אדוני גר – אמר אנטק.

- אני אגיד לך.

הילדים הסכימו.

הספר הקטן עליה שלוש קופיקות. רשמתי עליו את כתבתי, נתתי אותו לילדים והם התרחקו שמחים.

אחרי כמה ימים, בשעה שישבתי ואכלתי ארוחת צהרים, אמרה לי העוזרת שבא אלי ילד.

- תכניסי אותו לכאן – אמרתי, וכעבר רגע ראיתי את אנטק.

- היתי כבר פעם אחת אצל אדוני – אמר – אבל לא מצאתי את כבודו בבית, ופחדתי להשאיר את הכסף שאולי ילד לאבוד.

והחלייר לי שלוש קופיקות.

שוחחתי עם אנטק שיחה ארוכה ונדע לי שאביו שוער, ושבבית אצלם כלם אוהבים לקרא. הם אהבו מאוד את הספר הזה, ועוד דברים רבים שאספר לכם עליהם בפעם אחרת.

